

Het „Wachten op Godot” loont nog steeds de moeite

Goede regie
Van de Rest

Goede première

Gewoon Wachten op Godot
zonder geheimzinnig gedoe

Jurg Molenaar (links) en Leó Beyer in „Wachten op Godot”.

„KLASSIEKE” BEC’
BOEIENDE
VERSIE
Wachten op Godot
blijkt klassiek

Proloog: Wachten
op Godot van
Samuel Beckett

Uitstekende prestatie van „Proloog”

Samuel Beckett

Proloog benadrukt
nogmaals doorbraak

DE TIJD (André Rutten)

UITSTEKENDE PRESTATIE VAN "PROLOGOOG".

"WACHTEN OP GODOT" van Samuel Beckett, stammend uit de jaren vijftig, mag intussen het klas-sieke stuk van het absurde theater heten. "Theater" introduceerde het in 1955 in Nederland, be-hoedzaam begeleid. Nu speelt "Proloog" het in een gewone kleine zaal-voorstelling, zonder gewich-tigheid en zonder geheimzinnigdoenerij.

Het werd ook een andere voorstelling. Want welke diepzinnige verklaringen er ook voor het stuk ge-geven zijn, het is tegelijk zo eenvoudig, dat het onmiddellijk de kleur aanneemt van de aard van zijn acteurs. De eenvoud bestaat hieruit. Beckett maakt het toneel volkomen leeg, op een boom na. Hij geeft zijn figuren weinig persoonlijks mee. Zij kunnen elkaar niet uitstaan en zij kunnen niet buiten elkaar. Zij wachten samen op iemand, die Godot heet, en korten zich de tijd met vage herin-neringen en met spelletjes. Zij zijn blij met het vreemde tweetal, dat voorbij komt en een ogenblik blijft. Daarin is het menselijke samenzijn en de menselijke omgang in een paar van zijn allereen-voudigste verschijnselen weergegeven, en dat zijn dan zulke kernverschijnselen, dat de liefhebber ze op allerlei manieren kan interpreteren. Er is herhaaldelijk op gewezen, dat Beckett's figuren, van vrijwel alles beroofd, niet zozeer landlopers zijn als wel echte clowns, zodat er hier sprake is van clownstoneel: de slimme tegenover de domme, de krachtpatser tegenover de zwakke.

... Alles bij elkaar leverden Leo Beijers als Estragon en Jurg Molenaar als Vladimir uitstekende prestaties, ook als zij nadrukkelijk moesten zijn, maar meer als ze dat niet hoefden.

Het is de moeite waard om deze voorstelling te gaan zien.

HET PAROOL (Hans van den Bergh)

Er was door John van de Rest en de zijnen dan ook bewust aansluiting gezocht bij de komische tra-ditie van de circusclown voor zover het bepaalde bewegingsspelletjes betrof en van het "variété" - duo voor zover het ging om "cross-talk"-technieken. . . Een positieve duiding in de richting van de medemenselijkheid als toeverlaat in een troosteloos bestaan, die het stuk voor mij veel sympathie-ker maakte. . . Een voorstelling waar dit kleine spreidingsgezelschap zich allerm minst voor hoeft te schamen.

ALGEMEEN HANDELSBLAD (W. Boswinkel)

Een over het algemeen zeer goede, bij vlagen zelfs uitmuntende, heel intelligent en met een goed oor voor de tekst gemaakte presentatie, dit vooral dank zij de twee centrale rollen van Leo Beijers en Jurg Molenaar.

DE VOLKSKRANT (Daniël de Lange)

Wat mij in deze voorstelling en in de regie van John van de Rest trof, was de doodsimpele en ijzer-sterke humor en de virtuositeit, waarmee Beckett met de tijd speelt. . . Het is duidelijk, dat "Pro-loog" met deze voorstelling bereikt heeft wat bedoeld wordt; het raadsel van het bestaan en een aantal facetten van dit raadsel komt duidelijk naar voren.

DE FINANCIËEL-ECONOMISCHE TIJD (Antwerpen)

Ton van Otterloo brengt een zeer aanvaardbare Pozzo, en Jowan Krabbendam verpersoonlijkt in de slaafse Lucky de toch gevaarlijke "getemde" circusmenagerie. Bart Scheepens IS inderdaad het jongetje. . . Wat de hoofdrollen betreft: het is een féést ze bezig te zien. Jurg Molenaar heeft veel ontroerende momenten als Vladimir, Leo Beijers boeit door zijn genuanceerde expressie en de trefzekerheid waarmee hij zijn vele overgangen "neemt". De (voor een regisseur) "piepjonge" John van de Rest heeft dit subtiële concerto zeer konsekvent gedirigeerd.

HET VRIJE VOLK (D.T.)

Na een aantal succesvolle premières in het begin van het seizoen werd gisteravond Beckett's "his-torische" spel "Wachten op Godot" uitermate verdienstelijk in première gebracht.

NIEUWE ROTTERDAMSE COURANT

Men kan niet zeggen dat dit kleine, uit toegewijde tonelisten samengestelde gezelschap, zich gemak-kelijk van zijn taak afmaakt. Het kiest zeker niet de weg van de minste weerstand. "Proloog" zorg-de voor een boeiende vertoning en daarmee voor een niet te onderschatten gebeurtenis op stuk van propaganda voor het hedendaagse toneel.